

Nr 1908

av herr förste vice talmannen Bengtson och fru Fränkel
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 135 angående avtal med den
europeiska ekonomiska gemenskapen, m. m.

EEC kan enligt art. 84 i Rom-traktaten etablera en gemensam sjöfartspolitik. Något beslut enligt art. 84 har dock ännu ej fattats.

Däremot har EEC i sina handelsavtalsförhandlingar med utomstående länder börjat ta upp sjöfartsfrågor till diskussion. Så har till en början skett under förhandlingarna med Argentina. Som ett resultat av dessa förhandlingar har i handelsavtalet mellan EEC och Argentina influtit en klausul, enligt vilken Argentina åtager sig att se över sina flaggdiskriminerande regler. Motsvarande spörsmål har nyligen tagits upp med Uruguay, men något resultat från dessa förhandlingar föreligger ännu ej. Även med Brasilien kommer snart överläggningar att tas upp på motsvarande sätt och man kan räkna med att EEC undan för undan kommer att även med andra stater ingå överenskommelser av sjöfartspolitisk art. De facto har EEC sålunda redan agerat på det sjöfartspolitiska området, utan att dock beslut fattats i enlighet med art. 84 i Rom-traktaten.

För den svenska sjöfarten är det av utomordentligt stor betydelse vilken inriktning dessa ansträngningar från EEC:s sida kommer att få. Därest resultatet blir, att de flaggdiskriminerande länderna ändrar sin sjöfartspolitik helt generellt – alltså ej blott i förhållande till EEC-länderna – skulle svensk rederinäring få ökade möjligheter till fri konkurrens på vissa marknader, som för närvarande är helt eller delvis stängda för svenskt tonnage. Tyvärr tyder emellertid vissa tecken på att ansträngningarna från EEC:s sida kommer att inriktas endast på att skydda fartyg under EEC-ländernas flaggor.

Sålunda har den tyska Bundestag i en resolution den 18 juni 1971 förklarat, att man från tysk sida bör verka för att EEC i sina handelsavtalsförhandlingar skall mot flaggdiskriminering skydda "fartyg under EEC-flagg". Även från andra håll inom EEC har likartade tankegångar framförts.

Om detta blir resultatet, skulle handelsflottorna i EEC-länderna kunna konkurrera fritt om transporter, medan svenska fartyg skulle vara utestängda från marknaden. Även fartyg från USA, Östblocket och Japan torde kunna räkna med ett effektivt skydd mot flaggdiskriminering på grund av dessa staters stora ekonomiska och politiska inflytande. Det måste därför vara angeläget för vårt land att vidta åtgärder i syfte att skydda även svensk sjöfart mot flaggdiskriminering.

I Norge har önskemål framförts, att sjöfartsfrågorna skall tas upp i samband med förhandlingarna om ett handelsavtal mellan Norge och

EEC och att sjöfartsfrågorna då skall ges en framskjuten plats. Bakgrunden är givetvis den stora betydelse, som den norska handelsflottan har för landets ekonomi. Vid en första kontakt mellan Norge och EEC har man från norsk sida framställt önskemål om förhandlingar beträffande sjöfarten, och det förväntas att den norska regeringen kommer att med kraft driva denna fråga.

I detta läge synes det lämpligt, att man från svensk sida anknyter till den norska aktionen. Sveriges avtal med EEC är ju utvecklingsbart. Vi har här ett område, där betydande svenska intressen står på spel och där det bör finnas möjligheter att utveckla avtalet på ett sätt, som är gynnsamt för vår sjöfart och även bör vara till gagn för EEC-länderna. I detta sammanhang kan erinras om det goda samarbete på sjöfartens område, som tidigare etablerats inom ramen för OECD och som lämpligen kan utvecklas genom en överenskommelse på EEC-planet.

Under hänvisning till det anförda hemställas

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 135 angående avtal med den europeiska ekonomiska gemenskapen m. m. uttalar sig för åtgärder som skyddar svensk sjöfart mot flaggdiskriminering i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 28 november 1972

TORSTEN BENGTSON (c)
i Jönköping

INGEGÄRD FRÄNKEL (fp)